

Geçen hafta Ata'yı andık. Ölümünün üzerinden seksen yıl geçmesine rağmen hiç bir lider dünyada onun gibi anılmıyor ve sevilmiyor. Kimilerinin anması usulen olsa da, kendiliğinden oluşan mahşeri kalabalıklar Anıtkabir'e, Dolmabahçe'ye ve meydanlara akın ediyor. Ülkenin her yanından gelenlerden başka, yurt dışından gelenlerde oradalar. "Yediden yetmişe" deyimini yok eden, yeni doğanlar ve doksan yaşlarında vatandaşlarımız da ziyaretçiler arasında. İşte yaşamak budur... Bu insan seli, bedava toplum taşıma araçları ile baskı ve zorunluluktan gelmiyorlar. Hepsi; Kucak dolusu sevgiyle, büyüğüne yakışır saygıyla ve borcu olan vefa duygusuyla toplanıyorlar. Bunlara karşın, sayıları az da olsa hakarete yeltenenler var. Seversiniz sevmezsiniz. Dünyanın, ve müslüman ülkelerin halinden habersiz, ortaçağ karanlığında bir Türkiye düşleyip, bunu değiştiren büyüklerine minnet duymayanlara yazıklar olsun...

Atatürk düşmanı ve

savaşında keşke Yunan galip gelseydi"

diyen deli fesliyi 9 Kasım günü ziyarete giderek hediyeler veriyor. O günü özellikle seçmek görevi ya da gizli ajandası mıdır? Tepkiler yükselince "insani duygularla yapılan bir hasta ziyareti" açıklaması yeterli değildir. Doğrusu, Atatürk'ün kurduğu ve Rıfat Börekçi gibi gerçek din adamlarının oturduğu makamdan ayrılmasıdır. Aksi durumda feslilerin başkanı olarak görülecektir! Feslinin

"10 Kasım'da saat 9'u 5 geçe kenefe gidin!"

dediği de mi aklına gelmedi? Bu toplum o fesliyi muhattap alıp, biz kenefle bazılarının ağzını değiştirdik demediyse, asaletinden ve kurucusundan aldığı terbiyeden dir.

Bir de gazeteci karalamaları var! Kimileri kadınlara eşit vatandaşlık ve seçme seçilme hakkı veren Atatürk'ün maçoluğunu yazıp, sonra tükürdüğünü yalayıp siliyor. Birisi de bir yerlerin kapalı olup olmadığını ve kendisinin o yıllarda çocuk olduğunu yazıyor. İyi ki o yıllarda çocukmuş sun! Şimdi senin gibi çocukları, senin zihniyetini taşıyanlar bademliyor be... haberin var mı? Bunlar mide bulandırmanın ötesinde insanı kusturuyor.

Diyanet başkanı, fesli ve satılık kalem sahipleri; Fransız Gazetesi Sanerwin "Atatürk öldü. Barış kubbesinin Doğu sütunu yıkıldı. Artık evrende barışı kimse garanti edemez. Nitekim Avrupalı devlet adamları;

O'nun 1930'da yaptığı uyarı ve tavsiyeleri dinlememiş ve dünyayı 1939 yılında ikinci büyük savaş felâketinin içine sürüklemişlerdir"

bunları yazmış, okudunuz mu?

O kadar büyüksün ki; Seni sevmeyenler bile çıkarları olunca sana sığınıyor ve seviyor gibi yapıyorsa, bu seni daha da büyük kılıyor. Gerçek sevenlerinin bir kısmı da, koruyamıyorsa bizlerin eksikliğindedir. Çoğu ülkelerde fikirlerin kabul görüp, heykellerin yükseliyorsa bütün dünyanın sevdiğindedir. İşte ölümsüzlük budur.

Ölürken yaşamak, hem de gittikçe artan sevgi ve saygıyla düşman çatlatırcasına, inadına yaşamak. Yoksa ihtiyaç duyunca senin adını anmak değildir...

Ruhun şad olsun, nur içinde yat en büyük Türk ATATÜRK.